

Nisisgard i Mångbergs Holen

Februarimånen vandrar så tyst över skogar och fåbodens grånande hus,
över fattig och rik den odslar sitt strålände ljus,
här inne i stugan sprider den öppna spisen både värme och glans,
men ute viner nordan och leker med vita flingor i en yrände dans.

Här råder nattens mystik för den som är drömsint o ung,
helst när nordan sig vräker så isände tung,
men i spisen en värmande glöd oss bjuder en smekande ro
tills man i sömn vandrar över i drömmarnas gyllene bro.

När man vaknar på morgonen är horisonten så grågrön och blek,
nordan har lagt sig, den tröttnat på flingornas lek,
solen den skiner, den högre och högre på fästet går,
ständigt man drömmer om en kommande vår,
här är man bunden med eviga band,
ej långt ifrån Mångsjöns soliga strand.

Holen 17 februari 1965
Lars Stenius (grader -20)

En vinternatt i Holen

MARITA MCALLISTER

För nästan 50 år sedan under en vårstädning i "gammelstugan" i Mångbergs-Holen, hittade jag ett undgängt pappersark i sängskåpet. Det visade sig vara en berättelse diktad av Stenis Lars (1906-1998), och beskriver så fint en kall vinternatt i stugan. Man övernattade där under den tid på året då man arbetade i skogen. Texten berörde mig djupt redan då, och jag har sedan dess haft glädjen att få uppleva många magiska vinterkvällar och nätter i Holen.

Marita McAllister

Stenis Lars